

paa at fremhæve juridiske Banfeligheder. Juridiske Banfeligheder existere overhovedet ikke i den Forstand, at der skulde gives Love, som ikke lode sig fortolke paa Grund af andre modstaaende Love; thi et Resultat skal man komme til, og kommer man ogsaa altid til. Men jeg paaviste juridiske Anomalier, idet nemlig Loven i nogle Tilfælde havde Bestemmelser, hentede fra Formuesfællesskabet, i andre Tilfælde Bestemmelser, hentede fra Særiet. Navnlig henviste jeg til den forskjellige Stilling, Kreditorerne og Arvingerne vilde komme til at indtage. Jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning med Hensyn til det Tilfælde, som den høitærede Justitsminister omtalte, at Hustruen bør først. Der har han misforstaaet mig. For mig synes det temmelig klart, at Skifteforvalteren i saa Tilfælde ikke kan give Fællesskabet's Kreditorer Fyldestgjørelse i de Giendele, over hvilke Hustruen var raadig. Solder man sig til selve Lovordet, da gaar dette ud paa, at „saadant Gods hæfter ikke for Gjæld, Manden har stiftet“. „Saadant Gods“ er det, hvorover Hustruen har ene Ret til at raade i levende Live, og jeg kan ikke indse, at der skulde gjælde en anden Regel for Skifteforvalteren efter hendes Død end den, der gjælder for Manden, medens hun lever.

Ogenbøll: Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning for ikke at trætte det høje Thing. Forhandlingerne ere jo idag gaaede saa dybt ind i Fortolkningen af dette Lovforslag, og navnlig ogsaa fra den høitærede Justitsministers Side, at vi have Udfigt til aldrig at blive færdige dermed. Jeg vil, saafremt dette Forslag skulde blive til Lov, haabe at opleve, at der kommer et helt Kollegie derover af det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Mazén); der er rigelig Anledning dertil. Jeg vil kun gjøre en Bemærkning ligeoverfor den høitærede Minister med Hensyn til mit Ændringsforslag. Den høitærede Minister sagde, det var en besynderlig Inkonsekvens, at jeg vilde stille et saadant Ændringsforslag og saa tage mod Loven, da jo aabenbart alle de Betæneligheder og juridiske Banfeligheder etc. etc., som klæbede ved dette Lovforslag, ogsaa vilde komme til at klæbe ved det med Ændringsforslaget. Ja, det er fuldkommen rigtigt, men den høitærede Minister maa erindre, at jeg betragter Lovforslaget som et skadeligt Lovforslag, og at jeg har stillet mit Ændringsforslag for at gjøre det saa lidet skadeligt som muligt, og jeg har stillet det tillige for at ramme de Tilfælde, som aabenbart ene have været de levende for den ærede Føltethingsmand, der har viist denne Sag saa megen Interesse og bragt den frem, og for at forhindre de skadelige Virkninger, som ville følge af at give Lovforslaget en udvidet Anvendelse. Naar den høitærede Minister mente,

at jeg i Grunden ikke tillagde mine Betæneligheder ved Loven nogen Bægt, maa jeg hævde paa det Ærberstemteste, at jeg tillægger dem megen Bægt, haabe dem, jeg har fremsført idag, og dem, som alt ere fremkomne ved Sagens 2den Behandling, nemlig den hele Betydning, som Lovforslaget vil have med Hensyn til Ægtefæltet. Men jeg vil som sagt slet ikke komme ind derpaa. De Herrer, som mene, at man bør gjøre Loven saa lidet skadelig som muligt og søge at begrænse den til de Tilfælde, hvor den virkelig kan faae nogen Betydning, beder jeg at stemme for mit Ændringsforslag, og dersom det ikke bliver vedtaget, saa mod hele Loven.

Claudi: Saafremt Lovforslaget skal læses og forstaaes saaledes, at „over, hvad Kvinden erhverver ved selvstændig Virksomhed, vel at mærke med Mandens Samtykke osv., er hun selv raadig,“ vil min Stilling være anderledes ill dette Lovforslag. Men ligesom jeg ikke har troet at kunne læse det saaledes og har savnet en saadan Anvendning af, at Mandens Samtykke udfordres, saaledes tror jeg ogsaa, at den store Mængde ikke vil forstaa det saaledes, at Konen ikke kan raade i en selvstændig Virksomhed, uden at Manden dertil giver sit Samtykke. Med Hensyn til en Ytring, som angik Flere, men vel ogsaa angik mig, vil jeg tillade mig at ytre, at, hvis der hos mig er Tilbøjelighed til at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1, er det, fordi jeg foretrækker en Lov, der vil komme til at virke paa et mindre Omraade og saaledes vil have færre uheldige Følger, fremfor en Lov, der vil komme til at virke paa et større Omraade, og fordi jeg befrygter, at en saadan Lov maaske kan fremkalde flere Skilsmisager, end der hidtil har været.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en afsluttende Bemærkning.

Ordføreren (Krieger): Med den høitærede Formands Tilladelse: Jeg har ikke dristet mig til at sige „afsluttende“. Denne Forhandling har, mener jeg, i hvert Tilfælde haft den gode Virkning, at forskellige Misforstaaelser ere komne frem og ere bleve opklarede. Navnlig tillægger jeg det ikke ringe Betydning, at den Misforstaaelse er bleven fjernet, som kom frem gennem den ærede Landsthingsmand, som i dette Dieblit havde Ordet (Claudi), hvorefter dette Lovforslag skulde gjøre en Forandring i den gjældende Lovgivning med Hensyn til Spørgsmaalet om de Betingelser, hvorunder Hustruen kan begynde en selvstændig